

Enhed
Familier

Sagsbehandler
Maria Schultz

Koordineret med

Sagsnr.
2018 - 144

Doknr.
634983

Dato
20-02-2019

Ændringsforslag til L 155 (Kontinuitet og enkle forløb for børn der adopteres uden samtykke)

Ændringsforslag til

Forslag til lov om ændring af adoptionsloven, lov om social service og forskellige andre love

Af *børne- og socialministeren*:

Til § 4

1) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. § 20 a, stk. 1, affattes således:

»Er barnet adopteret, kan der efter anmodning fra barnets oprindelige slægtninge fastsættes samvær eller anden form for kontakt med disse, navnlig hvis barnet forud for adoptionen havde samvær eller anden form for kontakt med den, som anmoder om fastsættelse af samvær m.v.««

[Teknisk ændring]

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter § 20 a, stk. 1, i forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1256 af 7. november 2018, kan der i helt særlige tilfælde fastsættes samvær eller anden form for kontakt mellem et adopteret barn og barnets oprindelige slægtninge, navnlig hvis barnet forud for adoptionen havde samvær eller anden form for kontakt med den, som anmoder om fastsættelse af samvær eller anden kontakt. Fastsættelse sker efter anmodning fra barnets oprindelige slægtninge. Afgørelse om fastsættelse af samvær efter § 20 a, stk. 1, træffes efter den 1. april 2019 af Familieretshuset eller familieretten efter bestemmelserne i lov nr. 1711 af 27. december 2018 om Familieretshuset.

Det foreslås, at henvisningen til, at der kun kan fastsættes samvær eller anden kontakt efter § 20 a, stk. 1, i helt særlige tilfælde, udgår.

Bestemmelsen i § 20 a, stk. 1, blev indsat i forældreansvarsloven ved lov nr. 494 af 12. juni 2009. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at adgangen til at fastsætte samvær med barnet er begrænset til de helt særlige tilfælde, hvor en konkret vurdering af barnets bedste efter forældreansvarslovens § 4 fører til, at det vurderes som vigtigt for barnet at kunne bevare kontakten til forældrene, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 3198. Det var således hensigten med § 20 a i forældreansvarsloven, at der kan fastsættes samvær og anden kontakt mellem et adopteret barn og barnets oprindelige slægt, hvis det er bedst for barnet. Det var samtidigt vurderingen, at samvær og anden kontakt kun ville være bedst for barnet i helt særlige tilfælde. Ved en fejl er denne vurdering kommet til at fremgå af bestemmelsen i § 20 a, uanset at der ikke ligger

en særskilt begrænsning i begrebet ”helt særlige tilfælde”. Med ændringsforslaget rettes denne fejl.

Ændringsforslaget medfører ikke i øvrigt ændringer af bestemmelsen i § 20 a, stk. 1, i forældreansvarsloven. Der vil herefter kunne fastsættes samvær eller anden kontakt mellem det adopterede barn og barnets oprindelige slægt efter § 20 a, stk. 1, hvis det er til barnets bedste, jf. § 4, 1. pkt., i forældreansvarsloven. Familieretshuset og familieretten vil skulle have fokus på, at afgørelsen skal medvirke til at sikre barnets trivsel og beskytte barnet mod vold eller anden behandling, der udsætter barnet for skade eller fare, herunder at være vidne til vold, jf. § 4, 2. pkt., i forældreansvarsloven. Såfremt det fremsatte forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven (Forældremyndighed, barnets bopæl og samvær for forældre, der er dømt for visse former kriminalitet af grovere karakter) (L 137) vedtages, vil der endvidere være en formodning for, at det ikke er bedst for barnet, at der fastsættes samvær eller anden kontakt, hvis den oprindelige slægtning er dømt for visse former for alvorlig personfarlig kriminalitet.

I vurderingen af barnets bedste vil der skulle anlægges en helhedsvurdering af barnets samlede situation både på kort og lang sigt. Barnets bedste vil have betydning for såvel vurderingen af, om der skal fastsættes samvær eller anden kontakt, som fastsættelsen af vilkår og hyppighed af eventuelt samvær eller anden kontakt. Det centrale i vurderingen af barnets bedste vil være barnets ret til samvær, hvis det er bedst for barnet, ikke de oprindelige slægtnings ret.

Det vil i vurderingen af barnets bedste skulle indgå, at barnet står i en særlig situation efter en adoption, hvor der skal skabes tilknytning mellem barnet og adoptivfamilien, og hvor barnets behov for en stabil og sammenhængende dagligdag skal kunne opfyldes. Ligeledes vil de bagvedliggende årsager til, at der er truffet afgørelse om adoption uden samtykke, herunder manglende forældre-
evne, naturligt skulle indgå i vurderingen.

Hvis der er flere, der ansøger om samvær eller anden kontakt vil dette skulle indgå som et særskilt element i vurderingen af barnets bedste, da det kan have betydning for mulighederne for at skabe en stabil dagligdag for barnet. Ligeledes kan dette forhold have afgørende betydning for vurderingen af hyppighed og vilkår for eventuelt samvær eller anden kontakt.

Samvær eller anden kontakt vil f.eks. kunne være bedst for barnet, hvis der forud for adoptionen har været en betydningsfuld og positiv relation mellem barnet og den oprindelige slægtning, som ansøger om samvær eller anden kontakt, og det vurderes, at denne relation også fremover i barnets liv vil spille en positiv rolle.